

## Úvodníček

Jak řekl Julius Caesar, když překročil Trnávku: „Kufry jsou sbaleny“.

Tak doufejme, že s námi také všechna zavazadla v pořádku docestují, a že nám tentokrát žádná polička ve vlaku nějaký kufr neschramstne.

Morče

## Oheň

Konečně jsme se sešli na hlavním nádraží. Vyrazilo se vlakem do Liběchova, ale jako vždy se muselo přestupovat ve Všetatech. Z Liběchova jsme se vydali do Tupadel, tam si někteří dali točenou kofolču či točenou limču, a jelikož byl sanitární den, tak se zrovna nevařilo. Poté nás odvoz odvezl až za Osinalice na louku, kde už stála, díky čtvrtěční pracovní síle, hranice. Jelikož děti měly pouze jedno páro, tak byly uloženy pod 6x6ku.

Druhý den se vstalo, nasnídalo a vzápětí vyrazilo na smůlu, abychom měli ten Oheň čím večer podpálit. Po vydařeném obědě se začal hrát dekomlat. Po něm přišly na řadu další různé hry, jako například kovbojův nářek, hod na cíl, přehazování vajíčky a podobně. Po nich nastala tradiční Nibowaka. Neboli závod terénem s otázkami a úkoly. Po

příchodu všech zúčastněných se začal hrát volejbal. Během dne získala Sára přezdívkou Šála díky malé Týně. A po večeri se hrál taky chvíli volejbal. Až k večeru jsme se všichni oblékli do krojů, kolem krku zavázali šátek a na hlavu nasadili čepičku a stoupli si kolem Ohně. Slavnostně byl zapálen ve jménu pravdy, lásky, přátelství a míru. Zahrála se naše kočovnická hymna a Ajdam začal vyhlášovat výsledky celoročního bodování. Na třetím místě za jednotlivce se umístila Téra, která vyhrála nové páro. Druhé pak Šála, ta vyhrála švýcarák, no a první vyhrál Eda, ten sice vyhrál pěknou plynovou



lampu, ale bohužel ji musel reklamovat, jelikož nesvítila. Snad ještě do tábora dostane svítilici. Nejvíce bodů pak získala družina Myšáci, kteří dostali hodnotné, jedlé ceny. Až po vyhlášení Nibowaky se začaly hrát různé zábavné hry okolo ohně,



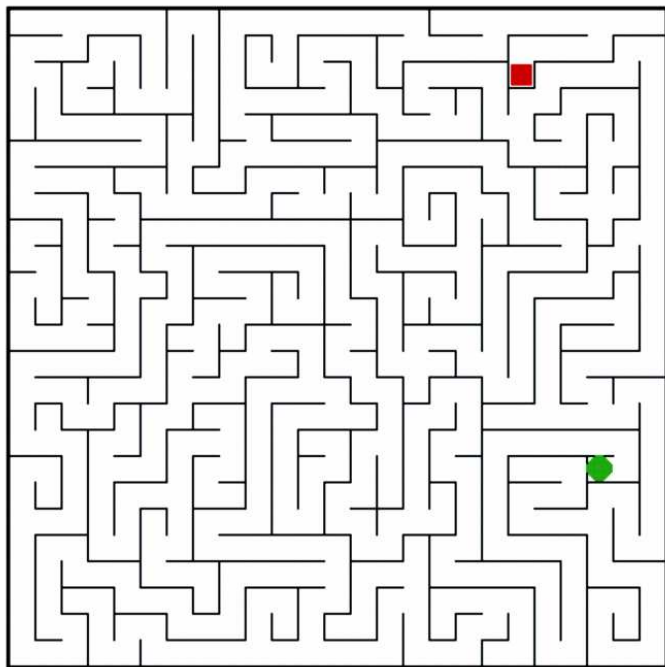
například vyndání gumových medvídků z ešusu plného vody a tak podobně. Bohužel letos nikdo nebyl šátkován. A tak se po poslechnutí několika písniček šlo spát.

V neděli ráno se začalo uklízet a bourat. Návštěvy, které v sobotu přijely, zas odjely a my jsme byli převezeni do Tupadel. Po cestě bylo zapotřebí ještě odklidit spadlou kládu, ale to nebyl problém. Z Tupadel jsme se vydali přes Hada do Liběchova. V pískovcovém bloku jménem Harfenice jsme se pokusili najít kešku, ale bez pořádné GPSky to nešlo, tak příště to vyjde. V Liběchově jsme stihli vlak bez problémů a tak Oheň skončil.

Jake

## Všudybud Všezvěd

Minule jsem vám přiblížila historii



Lesné, tentokrát mám pro vás pár zajímavostí z Pacova a Hořepníku, tedy důvěrně známých míst. Komu nejsou důvěrně známá, tak je pozná v nadcházejících čtrnácti dnech.

Tedy v Pacově a okolí je několik zajímavých míst. Jednak je to židovský hřbitov, který mijíme po pravé straně u silnice na Samšín (prý ulice Myslíkova), prý je starý, a docela pěkně opravená márnice skrývá i expozici o osudech židovstva na Pacovsku.

Dalším hřbitovem je hřbitov německých válečných zajatců. Ten je pro jistotu na opačné straně od města, tedy směrem na Eš. „Na tomto hřbitově odpočívá 284 německých vojáků z II. světové války, kteří zemřeli ve válečném zajetí.“ No ono to zemřeli, zní tak klidně, ale asi si dovedete představit jak vypadá válečné zajetí...

Veselejší zajímavostí Pacova je 15. poledník. Hned vám osvětlím, o co jde. Je to právě ten poledník, podle něhož se řídí střeoevropské (a kromě Británie a Rumunska, skoro evropské) hodinky. Země je totiž rozdělena na pásma zhruba po každých 15 stupních, v celém pásmu pak mají stejný čas. Aspoň oficiálně (nehledě na to, že to není přesně po 15. stupních, ale sleduje to z praktických důvodů polohu států). Protože podle přesných výpočtů se s každým 1 stupněm čas posouvá o 4 minuty. Takže v Praze a Pacovu je rozdíl asi o 2 minuty.

Což o to, řeknete si, ale co když právě podle tohoto pravidla jezdí vlaky? Co když je to právě to, proč ho nikdy nestihnete? Takže právě v Pacově si můžete být jisti, že čas, který hlásí v rádiu a vy ho máte na hodinkách, platí právě pro to místo, kde jste. Aspoň nějakou jistotu tak člověk má. Nu a nakonec pacovských noviněk vám povím, co říká jeden kamarád, který sice pochází z Pelhřimova, ale Pacov zná. „Pacováci maj hranatou hlavu!“ Takové moudrou si ale radši na výletě nechte pro sebe, protože by to nemuselo dopadnout dobře, kdybyste to křičeli na náměstí.

A něco o Hořepníku, říkáte? Nu tak ten má dlouhou a slavnou historii, a to nejen sám o sobě, ale i co se týče okolí. Třeba k

Potštejna a na Loutkově. Ten dal Hořepníku široká městská práva, z nichž těžili ještě dlouho. Roku 1862 se o Hořepníku prý píše: „Hořepník, město se zámekem a předměstím Úlehle, 126 domů, 825 katolíků, 144 izraelitů...“ To je docela dost lidí v jednom domě, vychází vám to taky tak? Tak až si zase půjdete koupit zmrzku do krámu na náměstí, tak se podívejte, kolik lidí tam žije dnes. Bohužel to určitě nebude tolik co dříve. I tak je ale Hořepník prima. A na tu zmrzku se už taky těším.

Tak pampalá Anežka

## Bodování - vyhodnocení

Tak a je tu závěrečné vyhodnocení. Kdo je vítězem a kdo poraženým, si můžete přečíst sami, ale chtěl bych se s vámi podělit o pár zajímavých faktů. Celkem jste nasbírali úctyhodných 5 329 bodů, plošně vzato je to 1065,8 cm<sup>2</sup>, což odpovídá přesně 13 miliontinám fotbalového hřiště. Když bychom všechny body naskládali za sebe a poslali na tuto dráhu šneka, překonat ji by mu trvalo zhruba 10 hodin. A třeba kdyby

každému bodu odpovídala jedna molekula vody, bylo by to přesně 160 septiliontin (nula celá a 24 nul) litru, takže to byste se moc nenapili. Zato kdyby mu odpovídal 1 m<sup>3</sup> vody, tedy 1000 litrů, protéklo by to Vltavou za něco víc než půl minuty. Tolik k statistice, užijte si dvouměsíční



hradu Konipas, který ležel někde u Březiny (vyhořel, takže nejspíš už moc není), patřilo půl Hořepníku (půl království) a Lesná k tomu. A taky Radějov a Kyjov. Zajímavé spojení. V Hořepníku bylo vždycky celkem živo, nejen kvůli přechodu přes Trnávku, který hlídali hořepničtí, ale i kvůli schopným majitelům. Ten nejvýznamnější byl pan Hynek Žampach z



bezbodovou pauzu a připravte se na příští rok. Bodům zdar!

Ajdam, Helmut

## DRUŽINY

1	Myšáci	235
2	Zubři	220
3	Kamzíci	05
4	Klokani	87
5	Lochnesky	86

## JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	444
1	Eda (ZU)	412
2	Sára (ZU)	336
3	Téra (MY)	316
4	Míša (MY)	287
5	Lída (KA)	276
6	Kačka (MY)	253
7	Kristýna(ZU)	211
8	Mája (MY)	200
9	Lukáš (LO)	165
10	Jáchym (ZU)	164
11	Tomáš (LO)	162
12	Damík (MY)	150
13	Kačík (KL)	149
14	Sebík (ZU)	126
15	Marek (MY)	112
16	Vašek (LO)	110
17	Pavel (LO)	93
18	Zuzka (KL)	90
19	Bára (MY)	83
20	Honza (MY)	81
21	Honza (LO)	75
22	Anča (KL)	73
23	Viky (KL)	64
24	Kačka (LO)	51
25	Terka (KL)	50
26	Ondra (LO)	47
27	Kuba (LO)	16

## Sloupek *Ze společnosti*

Výlety na táboře mají všichni rádi...



...nejlepší je na nich asi to, že se někam dojde...



...a pak se jde dál!

